

■ Незагойна рана

Строкову службу Микола проходив у Президентському полку.

Фото з домашнього архіву родини Кривов'язових.

На могилі Миколи Кривов'язова майорить жовто-блакитний прапор України, за яку він віддав життя.

«Я ще подавала в церкві записку за здоров'я сина, а його вже не було в живих»

Про те, що її Микола (наймолодша дитина!) загинув на війні, Валентина Кривов'язова дізналася з телефонного дзвінка 29 березня. Як згодом з'ясується, життя його обірвалося ще 26-го – цей суботній день вона довіку пам'ятатиме. Орден «За мужність» III ступеня, якого удостоївся боєць, згодом вручили батькам Героя

Закінчення – на с. 3

Прогноз погоди на весну: заморозки можливі у травні с. 6

Середа 1 березня 2023 року №9 (16 804) Ціна 9 грн

Газета

НОВА

volyn.com.ua | twitter.com/VolynNova | facebook.com/volyn.com.ua

■ Герой із сусідньої вулиці

Фото Андрія ЛЕБЕЗУНА.

Для пана Віталія (крайній праворуч) за честь доставити на передову необхідне, а потім сфотографуватися із захисниками.

За рік війни «фордик» Віталія Нагорняка подолав понад 100 000 кілометрів у зону бойових дій

– Лесь, поволонтериш? А заодно розкажеш у газеті, який настрій у горохівських вояків і їхніх побратимів із різних регіонів України. О п'ятій ранку виїжджаєте. Куди? Хлопці скажуть! – зателефонував пізно ввечері в один із перших днів повномасштабного російського вторгнення давній друг і координатор волонтерського центру від Горохівської спілки учасників АТО «Щит», батько волонтерського руху Волині з 2014 року Віталій Гладун. Миттю погодилася, та заснула з лякливою думкою: аби не передумав до ранку!

Фото Віталія НАГОРНЯКА.

«Волинь» на передовій – яка ще може бути краща реклама для газети!

Розповідь про волонтера із Горохівщини – на с. 7

■ Серце, віддане Україні

І в свої 97 років волинянин з Америки допомагав бити путінських окупантів

Фотоколаж із сайту volyn.com.ua.

Це виглядає як історична фантастика, хоча насправді – реальність: член уряду Української Народної Республіки в екзилі (уявляєте!) Михайло Герець передавав кошти на лікування поранених бійців, які нині захищають нашу Батьківщину від російської орди. Сам він у роки Другої світової в лавах воїнів УПА також боровся проти москалів, а потім змушений був перебраться за океан, де ніколи не забував отчу землю

Простий польський хлопець здобув за океаном будівельно-інженерну освіту і зводив мости та будівлі у багатьох містах США.

Прощальне слово про великого патріота із любешівського села Люб'язь – на с. 9

Вітаємо!

У перший весняний день щиро вітаємо з 50-річчям митрофорного протоієрея отця

Івана СЕМЕНЮКА –

настоятеля собору Покрови Пресвятої Богородиці м. Ківерці.

Ми любимо і поважаємо Вас, отче, як мудрого наставника, доброго порадника, щедрого сіяча на Ниві Господній.

Низький уклін Вам за підтримку, мудрі поради. Дякуємо за Ваші молитви, духовні настанови, тож нехай Господь дарує Вам смирення серця, чистоту помислів, укріплює Вас на шляху спасіння. Міцного здоров'я, активного довголіття, радості від кожного прожитого дня. Нехай Бог силою Святого Духа помножить Ваші віру, любов, терпеливість, милосердя. Свята мудрість нехай буде завжди з Вами і супроводжує у виголошенні Євангелія. Хай Ісус Христос сповнить добрі бажання

Вашого серця, зміцнить у всякому ділі і слові.

Божого Вам благословення, спокою і благополуччя на довгі щасливі роки життя.

Ми просимо в Бога милості до Вас

На довгий вік при доброму здоров'ї.

Хай укріпить Господь в служінні Вас

Понести свій пастви Вічне Слово.

Нехай опустить омофор чесний На Вас і увесь рід Пречиста Діва

Від усіх парафіян прийміть уклін низький

І благих літ Вам на життєвій ниві.

З повагою та християнською любов'ю парафіяни собору Покрови Пресвятої Богородиці м. Ківерці.

Пульт тижня**Горохівські волонтери привезли «гуманітарки» на 80 000 євро**

У німецькому місті Росток з перших днів війни волинянин Андрій Кленк організовує допомогу для рідної країни

Леся **ВЛАШИНЕЦЬ**

Першим підтримав нашого земляка після повномасштабного вторгнення росіян його керівник, власник фірми «Karls» Роберт Даль. Завдяки цьому підприємцю у Горохів регулярно прибувають фури та буси, наповнені шцерьт усім потрібним для фронту.

Цього разу земляки з України та їхні друзі підготували для ЗСУ посилку вартістю 80000 євро.

Українські бійці отримали 20 тепловізорів різної модифікації вартістю 35000 євро, 20 генераторів різної потужності, 25 тактичних пил, 2200 хімовкладок для взуття, 4 дрони, 4 рації, 20 спецбіноклів, навушники, повербанки, ізраїльські бандажі, 20 турнікетів, медикаменти, аптечки, ліхтарики, інвалідні крісла, матраци, електричні ліжка, одяг для військових і цивільних. 20000 євро на цей вантаж пожертвував українець родом з Берестечка Любомир Шеремета.

На передовій впізнають речі з Ростка: зазвичай вони нові, надійні та якісні. Нещодавно на клопотання бійців 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців пана Роберта і його українського друга й колегу Андрія Кленка керівництво бригади нагородило відзнакою «Волонтер України за покликанням душі».

Переселенка «освячувала» ковельчанці гроші і вкрала 46 тисяч

Уродженку міста Харцизьк Донецької області, яка переїхала на Волинь, судили за шахрайство

Сергій **ВИШЕНЬКА**

Як з'ясували правоохоронці, переселенка серед білого дня проводила «освячення» грошей вдома у 78-річної пенсіонерки. Під час так званого «обряду» зловмисниця підмінила справжні купюри на сувенірні, поцупивши таким чином 46 000 гривень заощаджень літньої жінки.

Поліцейські швидко встановили особу аферистки, та відповідальності їй вдалося уникнути.

Постраждала, яка не з'явилася на судові засідання, у письмовій заяві просила суд не карати свою кривдницю: мовляв, помирилася і претензій до неї вже не має.

Адвокат переселенки зазначив, що завдана шкода ковельчанці повністю компенсована, що підтверджує розписка останньої. Також він повідомив, що його підзахисна хворіє та виховує дворічну доньку.

Прокурор підтримав адвоката, а суддя ухвалила рішення звільнити жінку від кримінальної відповідальності у зв'язку з примиренням та закрила провадження у справі. ■

Двоє п'яних до смерті побили чоловіка

Зловмисників уже не раз судили

Олена **КУЧМА**

Черговий злочин 30-річний мешканець села Любитів Ковельського району та 37-літній житель Тернопільщини вчинили ввечері 10 березня 2020 року. У приміщенні залізничного вокзалу на станції «Ковель» вони жорстко побили 39-річного чоловіка. Обоє були у стані алкогольного сп'яніння. Потерпілий від отриманих травм помер у лікарні.

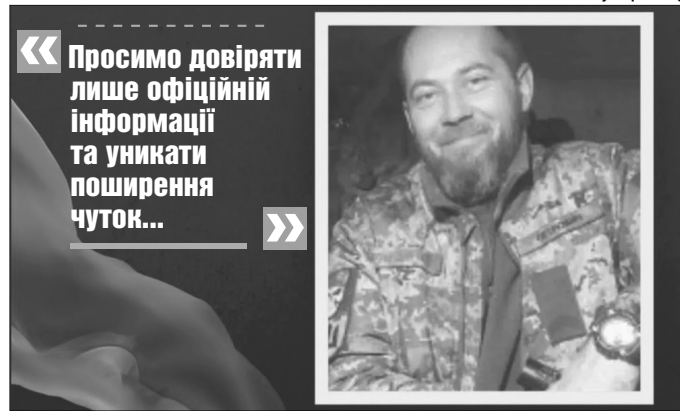
Суд визнав обвинувачених винними і призначив по вісім років позбавлення волі кожному. ■

Про це говорять**Загибель воїна Сергія Панасюка: постріли були не з боку білорусі**

25 лютого на Волині під час виконання бойового завдання обірвалося життя бійця Територіальної оборони

Марина **ЛУГОВА**

26 лютого рідні, побратими, жителі Ратнівської громади провели в останню путь свого земляка Сергія Панасюка із села Сільце. В інформації про це на фейсбук-сторінці Ратнівської селищної ради зазначається, що «молодший сержант, вірний військовий присяги, загинув, з честю і до кінця виконавши свій службовий обов'язок, віддавши найцінніше – власне життя...» Відомо, що Сергій перебував у місцях, де велися запеклі бої у 2014–2015 роках, – у Луганській та Донецькій областях. Упродовж 2020–2021 він служив у Збройних силах України за контрактом, а з 26 лютого 2022 року стояв на захисті своєї країни (як стало

«Просимо довіряти лише офіційній інформації та уникати поширення чуток...»

«З такими, як Сергій, воювати не страшно», – розповідав командир.

відомо із соцмереж – на кордоні з Білоруссю. – Авт.)

«Він був справжнім. Таких мало. З такими, як Сергій, воювати не страшно», – розповідав командир. «Ми з тобою, брате, пройшли немало. Ти одним із перших стояв у черзі за зброєю. Ти прожив так мало, але зробив багато... Наш обов'язок перемогти в пам'ять про тебе», – сказав у прощальному слові військо-

вий капелан.

Звістку про те, що на світанку 25 лютого загинув Сергій Панасюк, підтвердив пресофіцер 100-ї бригади Територіальної оборони Сергій Хомінський. Він не уточнив деталей трагедії, внаслідок якої загинув боєць окремого підрозділу 100-ї бригади ТРО, однак зазначив, що зараз триває слідство, яке проводять правоохоронці,

та службове розслідування відповідними підрозділами бригади.

А ще додав: «Просимо довіряти лише офіційній інформації та уникати поширення чуток»...

Щодо чуток у соцмережі, то, судячи з них, за кілометр від кордону поблизу села Тур, що на Ратнівщині (нині Ковельського району), нібито пролунали постріли зі сторони білорусі, а у відповідь наші військовослужбовці застосували зброю. Внаслідок цієї перестрілки, як стверджується, й отримав вогнепальне поранення та помер Сергій Панасюк. З приводу цього ось що сказала речниця Головного управління Національної поліції у Волинській області Ольга Бузулук:

– На місці працювала й ще продовжить свою роботу слідчо-оперативна група. За результатами проведених експертиз, уже встановлено, що постріли були не з боку білорусі. Що ж саме сталося й через що загинув боєць, то відповідь на це питання має дати слідство. За цим фактом відомості внесено в Єдиний журнал досудових розслідувань за ст. 115 Кримінального кодексу України. ■

Офіційно**На Волині не було жодної ДРГ**

Фотоколаж із сайту 24tv.ua.

«Чисельність українських військ на цьому напрямку є достатньою для того, щоб вести стабілізаційні дії в разі потреби.»

Жителям прикордонних із білоруссю районів боятись нічого.

У нашій області військові не зафіксували ні одного прориву диверсійно-розвідувальних груп ворога

Василь **КІТ**

Про це в опублікованому 22 лютого інтерв'ю агентству «Укрінформ» заявив командувач Об'єднаних сил ЗСУ генерал-лейтенант Сергій Наєв (на фото). «На Волині ДРГ жодного разу не було. З території білорусі диверсійно-розвідувальних груп не відмічалось», – сказав він.

Також, за словами Наєва, наразі нема ознак нарощення військ російської федерації на напрямках, де вони не ведуть наступальних дій. «На цей час на нашому напрямку таких ресурсів у них немає. Я маю на увазі всю північну операційну зону», – уточнив генерал-лейтенант.

Водночас Сергій Наєв зазначив, що чисельність українських військ на цьому

напрямку є достатньою для того, щоб вести стабілізаційні дії в разі потреби. «У білорусі перебувають збройні сили республіки білорусь. Їхня загальна чисельність – 65 тисяч, із них 4 тисячі базуються у прикордонних з Україною районах. Окрім того, на білоруських полігонах знаходиться 6-та дивізія рф загальною чисельністю 10,5 тисячі осіб. Вони проводять там свої тренування. Мою реакцію викликає будь-яка зміна чисельності цих військ. Коли вона зростає в кілька разів, тоді ми також збільшуватимемо кількість наших військ. Це відбуватиметься дзеркально: вони підвищують рівень загрози – ми підвищуємо рівень свого реагування на це», – підкреслив Наєв.

Нагадаємо, що очільник Волинської ОВА Юрій Погуляйко нещодавно повідомляв, що ситуація на кордоні контролюють наші захисники. Крім того, прикордонники цілодобово моніторять обстановку та доповідають про ситуацію. Тож жителям прикордонних із білоруссю районів боятись нічого. ■

Гучна справа**Душогубів досі не покарали**

Розгляд справи зупинили через відсутність речового доказу

Ірина **ПРИХОДЬКО**

Це було перше замовне вбивство на Волині за останні 20 років. Тоді, у 2019-му, кілери відібрали життя 46-літнього Володимира Черіби. Тіло чоловіка знайшли в лісопосадці на околиці Ковеля. Відомо, що він займався дрібними ремонтами й кілька років працював на місцеву сім'ю, де нібито закрутив роман із цивільною дружиною господаря будинку.

Як повідомляє один із місцевих телеканалів, ймовірний замовник злочину – Сергій Савчук, який приревнував потерпілого до своєї коханої. Пособником став уродженець Грузії Віталі Гадуа, а виконавцем – його рідний брат Руслан. Відвіз їх на місце злочину ще один грузин Букія Мамука.

У справі досі немає вироку суду. Один з обвинувачених просить організувати виїзне засідання, де вимагає оглянути автомобіль, яким вони їхали на вбивство.

«Я хочу, щоб судді з лобового скла в руки передали відеореєстратор, із тих записів багато що стане зрозуміло», – заявив Сергій Савчук.

Втім, адвокат наголосив, що з технічних причин не було зафіксовано, як правоохоронці проводили обшук машини. Натомість прокурор зауважив: де перебуває авто обвинуваченого, нині невідомо, бо багато транспортних засобів було вилучено на потреби ЗСУ. Наразі автівку розшуковують. ■

Тільки факти

Псевдопрокурора з ордло заочно судили на Волині. Луцький міськрайонний суд призначив громадянину України Сергію Кійку 15 років позбавлення волі за співпрацю з окупантами. Зрадник свого часу погодився зайняти посаду заступника прокурора Марківського району так званої «генеральної прокуратури лнр».

«росія ніколи не переможе в Україні. Ніколи». Про це заявив президент США Джо Байден, наголосивши, що путін хотів швидко окупувати Київ, але натомість зіткнувся із мужністю та залізною волею українців.

«Иди нах*й» – так вилаявся міністр закордонних справ Словаччини Растислав Качер на адресу угорського прем'єр-міністра Віктора Орбана за його політику, що грає на руку президенту росії володиміру путіну.

VOLYN.COM.UA

■ Незагойна рана

«Я ще подавала в церкві записку за здоров'я сина, а його вже не було в живих»

Закінчення. Початок на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«СЛУЖИВ КОЛЯ У ПРЕЗИДЕНТСЬКОМУ ПОЛКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ...»

Рідне село Миколи Кривов'язова – Скригове, що на Горохівщині. Тут він народився, виріс. У місцевій школі, де вчився, тепер є куточок пошанування випускника, який віддав життя за Україну. Його створила перша вчителька Миколи Зінаїда Андрущак. «Хлопець любив спорт, художню самодіяльність, з повагою ставився до однокласників та вчителів», «Серед однокласників вирізнявся трудолюбивістю й щирістю», – такі спомини про учня початкових класів. Таким він був і в подальшому, як розповіла громадська активістка Євгенія Харків, котра була у нього класним керівником, зокрема й у випускному 9-му...

Тож коли ми зустрілися з матір'ю Миколи, Валентину Кривов'язовою, й вона сказала: «Ріс син, як звичайна дитина...», то за цим «звичайна» з подальших слів жінки вловила те, про що вже знала, – хлопець був і добрим, і відповідальним.

«А одного разу написав: «Ідемо на Херсон...» Ще й пожартував: «Кавуна вам привезу». Ми з чоловіком добре знали, які-то «кавуни» чекають у березні.»

– І коли прийшла пора строкової служби, то вибору чи сумніву – йти чи не йти? – у сина не було: знав, що має виконати свій обов'язок. Служив Коля у Президентському полку Національної гвардії, – розповідала вона.

В армії Миколу Кривов'язова застав 2014 рік. У зв'язку з війною строкову службу йому було продовжено на пів року. В АТО він не потрапив. Але коли вже відпускали додому, то у військовому квитку було зроблено запис, згідно з яким у випадку надзвичайної ситуації, зокрема воєнного стану, по дзвінку має з'явитися у військомат.

Фото Олега ДІДИКА.

Для маленького сина, за словами його мами, батько назавжди залишиться Героєм.

«МАМО, ВІЙНА ПОЧАЛАСЯ. В ЛУЦЬКУ ВИБУХИ БУЛИ...»

Після армії Микола їздив на заробітки. Один раз, за словами матері, у Польщі був, а в основному на Київщині працював – з бригадою, яку організував чоловік його сестри, церкви будував. Коли одружився й син уже народився, то подружжя жило в Луцьку. На жаль, сімейне життя не складалося. До початку повномасштабного

Знімок, який дійшов до матері вже після смерті сина.

вторгнення росії Микола працював у «Луцьктехмонтажі». Пригадуючи події того часу, жінка говорить:

– Якось у лютому Коля приїхав додому, а тут – дзвінок із військомату, щоб з'явився на медогляд. Він зразу вирушив у Горохів. А вже звіди – до Луцька, бо ж на роботу треба було виходити. Минуло тижнів два, й настав той страшний день 24 лютого. Вранці син зателефонував і сказав: «Мамо, війна почалася. У Луцьку вибухи були...». Тоді й вручили йому повістку й почула від нього: «Я їду на війну». Додому вже не приїхав. З його есемесок знала, що перш була Рівненщина, потім – Київщина, Житомирщина. А одного разу написав: «Ідемо на Херсон...» Ще й пожартував: «Кавуна вам привезу». Ми з чоловіком добре знали, які-то «кавуни» чекають у березні. Дзвонив син нечасто – в основному писав. І то одні й ті ж заспокійливі слова: «В мене все добре. Живий-здоровий». Ніби шаблон створив і тільки натискував кнопку, відправляючи черговий раз.

А потім три дні – ні дзвінка, ні повідомлення...

– Ми з чоловіком були якраз у Горохові, – пригадує жінка. – Кажу: «Я вже не витриму – візьму й сама зателефоную». Тільки так промовила – аж тут дзвінок. Дивлюсь – номер

невідомий. «Валентино Адамівно...» – чую у слухавці. Після такого звернення у жар зразу кинуло від одної думки: «Ну хто ж то так офіційно до мене може звертатися?». А потім були слова, від яких земля під ногами попливла: «Ваш син загинув...». Життя Миколи обірвалося під час виконання бойового завдання в районі Благодатного Миколаївської області. У неділю, 27-го, я ще була в церкві,

Фото Катерини ЗУБЧУК.

Орден «За мужність» III ступеня одержали батьки Героя.

подавала записку за здоров'я сина, а його вже не було в живих.

31 березня Миколу Кривов'язова всім селом проводжали в останню путь.

«ПІСЛЯ ПОРАНЕННЯ В ЛІКАРНЮ НЕ ДОВЕЗЛИ – БАГАТО КРОВІ ВТРАТИВ»

Жінка згадала про дзвінок, який був через кілька днів після того, як похоронили Миколу. Знову прозвучало оте офіційне звернення: «Валентино Адамівно...», після якого – «мороз по тілу». То був працівник військомату закарпатського міста Мукачева, який сказав: «До нас привезли загиблого хлопця з документами вашого сина – куди їх переслати?». І таке буває на війні.

– Із сином можна було попроситися по-людськи, – розповідає жінка. – Він переночував у рідній хаті, лежав у відкритій домовині, тож і про документи в своєму горі не допитувалися... А з тими паперами, які згодом одержали з Мукачева, був і телефон Миколи. Уже з нього й зробила дорогий мені знімок, а то б так і не мала жодного з останніх фото сина з війни. Він не міг мені їх переслати, бо в мене тоді телефон був маленький, кнопковий.

Згадуючи пережите (та хіба «пережите» – втрата дитини, то вже вічний біль!), Валентина Адамівна говорить:

– Я нікого не шукала, аби розпитати, як то було – як син загинув (його вже все одно нема – горю не зарадити нічим!). А мене побратими Колі самі знаходили й розповідали. Десь через місяць після похорону зателефонував Сергій із Луцька, як він назвався, й сказав, що хоче переслати рюкзак з особистими речами Колі. А ще від нього я дізналася: «Миколу після поранення доправляли в лікарню, але не довезли – багато крові втратив». Домовилися, що вишле рюкзак на «Нову пошту», і я його одержала. Хотіли з чоловіком подякувати, що не викинули побратими – возили із собою й зберегли все, що стало для нас реліквією, але телефон Сергія чомусь уже не відповідав.

...Валентина Адамівна згадала в розмові про те, як увічнили пам'ять її Миколи в школі, в якій він вчився. І про те, що торік на Покрову на могилі її сина, котрий назавжди залишиться 27-літнім, встановили флашток – тепер там майорить жовто-блакитний прапор.

– Приємно знати, – говорила мати загиблого Героя, – що не забувають нашого Миколу (він – один із мешканців Скригового, який поповнив Небесний легіон в російсько-українській війні. – Авт.), що кличуть нас із чоловіком, коли вшановують загиблих Мар'янівської громади, до якої належить наше село. Якось обласний військомат організував поїздку на Тернопільщину, то нас теж запросив: там у селі Лишня на Кременеччині є джерело Святої Анни, де була капличка, а тепер будують церкву на вшанування воїнів, котрі віддали життя за Україну, починаючи з 2014-го.

А мені захотілося переповісти Валентині Адамівні розмову із дружиною її Миколи, Анною. Хоч шлюб їхній і не склався – так буває в житті, молода жінка (у неї вже друга сім'я) зі співчуттям говорила про загиблого колишнього чоловіка. А ще сказала, що для їхнього сина, який теж названий Миколою, бо ж і народився 19 грудня, батько назавжди залишиться батьком і буде для нього Героєм. ■

■ Гучна справа

Фото із сайту suspilne.media.

Правоохоронець Віктор Циплаков прагне справедливості.

Поліцейський не збирається здаватися у справі зі сп'янілим прокурором

Правоохоронець відстоює себе після того, як його засудили через порушення недоторканності житла

Софія ГАВРИЛЮК

Поліцейський із селища Благодатне Віктор Циплаков оскаржив обвинувальний вирок першої інстанції у Волинському апеляційному суді. Його звинувачують у тому, що він незаконно зайшов на приватне обійстя. Це трапилося восени 2020 року, коли патрульний Циплаков із колегою намагалися затримати тогочасного прокурора Володимир-Волинської прокуратури Миколу Троцюка. Той кермував автівкою після вживання алкоголю і на вимогу зупинитися вийшов із машини та заховався на підвір'ї рідні. Тоді Віктор Циплаков подався слідом за ним, хоча, як кажуть у прокуратурі, законних підстав на такі дії не мав.

Торік у листопаді Рожищенський міськрайонний суд призначив Циплакову покарання – два роки позбавлення волі з іспитовим терміном один рік. Однак поліцейський вважає, що він усю робив правильно: «Я діяв в інтересах суспільства, держави нашої, оскільки я зупиняв суспільно небезпечне діяння, яке вчинив колишній керівник місцевої прокуратури».

Віктор Циплаков сказав, що не збирається здаватися і вірить, що Волинський апеляційний суд винесе справедливе рішення.

Сам експрацівник прокуратури Микола Троцюк не є фігурантом у справі, яку нині розглядають в апеляційному суді. Як розповіла речниця прокуратури Волинської області Наталія Мурашевич, він був звільнений і зараз перебуває в лавах ЗСУ. Позивачами ж є власники будинку, де намагалися затримати прокурора, а він належить тещі й тестю Троцюка. ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Роман КЛЕЦ – боєць із села Ольганівка, що на Рожищенщині;
Тарас СЕМЕНЮК – боєць із села Рудка-Козинська, що на Рожищенщині;
Василь БЕКЕРУК – боєць із села Залісці, що на Рожищенщині;
Дмитро ПІНЧУК – боєць із села Четвертня, що на Маневиччині;
Сергій МОХНАР – боєць із села Старосілля, що на Маневиччині;
Андрій БОГДАНОВ – боєць із міста Володимира;
Олег КРУКОВЕЦЬ – боєць із міста Луцька;
Віктор МАРКЕВИЧ – боєць із села Брідки, що на Старовижівщині;
Вадим ПАЦУЛА – боєць із міста Устилуга;
Тарас МАРХОДЕЙ – боєць із міста Володимира;
Сергій ПАНАСЮК – боєць із села Сільце, що на Ратнівщині;
Микола БОНДАРЕЦЬ – боєць із селища Олики, що на Ківерцівщині;
В'ячеслав ЗЕНЦ – боєць із міста Рожище;

Іван ВАКУЛІЧ – боєць родом із села Велимче, що на Ратнівщині (тривалий час проживав із сім'єю у Вознесенській Миколаївській області, звідки й був мобілізований).

■ Пряма мова**«Ми побачили, що реально диявол не десь там. Він – на Землі»**

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, про найстрашніший день повномасштабної війни:
«Напевно, Буча. Напевно, те, що я побачив у момент, коли ми деокупували... Було дуже страшно через те, що таке... Ми побачили, що реально диявол не десь там. Він – на Землі. Напевно, це».

Таня АДАМС, блогерка і волонтерка (уродженка Донеччини), про війну:
«Ми ще не перемогли. Нам ще доведеться багато разів упасти знесиленими, багато крові вилити на землю, не раз втомитись, розчаруватись, потім знову встати і йти далі, тому що русня сама себе не утилізує... Ми молодці, ми добре тримаємо удар і ми таки станемо надгробною плитою червоної імперії».

Іван ПРИМАЧЕНКО, засновник платформи безкоштовних онлайн-курсів, про рік з початку повномасштабного вторгнення:
«В ніч на 24 лютого 2023 року, закинувши гроші на кілька актуальних волонтерських проєктів, я лягав спати, не відчуваючи жодної напруги перед завтрашнім днем. Росія давно вичерпала можливість вразити нас чи вивести з рівноваги. Залишилася лише холодна ненависть, зібраність і розуміння, що ми маємо їх дотискати. Разом і до кінця».

Джо БАЙДЕН, президент США, про допомогу Україні:
«Сьогодні я повторю те, що сказав рік тому, коли росія вторглася в Україну. Диктатор, який прагне відновити імперію, ніколи не знищить любові людей до свободи. Жорстокість ніколи не перемеле волю вільних. Україна ніколи не буде перемогою для росії. Ніколи... Якщо росія зупинить своє вторгнення, війна закінчиться прямо зараз. Якщо українці перестануть захищатися – це буде кінцем України. Тому ми допомагатимемо Україні захищати себе».

Анджей ДУДА, президент Польщі, закликав ще більше допомагати Україні:
«Україна повинна перемогти... Я закликаю лідерів європейських держав та Північноатлантичного альянсу підтримати її, надіслати техніку. Не бійтеся. Злі треба зупинити. Роль НАТО полягає в захисті вільного світу. Немає свободи без солідарності».

Олексій РЕЗНИКОВ, міністр оборони України, про новий етап війни:
«Ми вступаємо в новий період. З новим завданням – перемогти... Наш ворог досі є дуже небезпечним і має багато ресурсів. Але стратегічно він уже програв. Нам треба довести справу до кінця. Вже немає невизначеності, як рік тому. Буде непросто. Але ми впораємось. Є впевненість у своїх силах. Є лють і бажання відплати за наших полеглих».

Петро ПОРОШЕНКО, п'ятий Президент України, прокоментував слова чинного глави держави Володимира Зеленського, який заявив, що, на відміну від попередника, не підписував «зрадницькі договори, мінські умовини»:
«Що я можу на це сказати? Кожен українець втомився від війни, а від втоми – емоції. А їх треба контролювати нам усім, в тому числі і мені. Багато чого іншої хочеться сказати, тим більше – є що. Але у кожного українського політика і державника сьогодні – лише один ворог. Це – путін і вся його рашистська нечисть. Ворог знає: його єдиний шанс – це роз'єднати Україну зсередини і влаштувати тут внутрішню ворожнечу. Не варто піддаватися на такі провокації. Тому нічого не планує міняти у своїй стратегії через репліку на пресконференції. Послухав – і забув».

Сергій МАРЧЕНКО, блогер, дивується, що держава досі не може обходитись без волонтерів:
«Чому пройшов уже рік тотальної війни, а в нас волонтери збирають на дрони і пікапи? Бо, якщо я розумів такі збори в березні чи травні, коли всім було не до того, то зараз не розумію, чому Міноборони не порухає потреби і не замовить десятки тисяч пікапів і дронів централізовано у виробника? Там же будуть зовсім інші ціни і логістика. Можна ж тупо вивільнити купу людей для інших важливих справ!».

■ Тільки факт**Зараз Україні «не потрібні F-16».**

Президент Сполучених Штатів Джо Байден у річницю російського вторгнення в інтерв'ю ABC News заявив, що поки що виключає можливість відправки новітніх американських винищувачів F-16 Києву.

■ Бо «старший брат»**Кремль планує остаточно ліквідувати білоруську державу до 2030 року**

В руки журналістів потрапив документ, у якому на 17 сторінках розписано, як росія поступово поглинати сусідню державу у найближчі 8 літ

Василь КІТ

Плани підготовлені восени 2021 року і розділені на короткострокові (до 2022-го), середньострокові (до 2025-го) і далекоюсяжні (2030 рік). Так, згідно з документом, до кінця цього десятиліття білорусь повинна мати єдину з РФ валютну і податкову системи, її армія має жити за російськими статутами, а все ключове військове виробництво повинне бути перенесене з Білорусі до Росії.

«Серед цілей Кремля – уніфікація законодавства, узгодження зовнішньої та оборонної політики двох країн, а також забезпечення російського контролю над політичною, економічною, культурною та медійною сферами Білорусі.

Основна мета цього плану полягає в тому, щоб Москва отримала остаточний контроль над політикою, економікою та збройними силами мінська», – пише видання Kyiv Independent, яке мало можливість ознайомитись із таємним документом. У плані передбачені також повна маргіналізація білоруської мови; створення кількох центрів російської науки та культури у Могильові, Гродно і Вітебську; спрощена процедура видачі російських

А Лукашенкові нічого не залишається, як кланятися своєму хазяїну...

паспортів громадянам Білорусі «з метою створення прошарку ро-

«Згідно з документом, до кінця цього десятиліття білорусь повинна мати єдину з РФ валютну і податкову системи, її армія має жити за російськими статутами, а все ключове військове виробництво повинне бути перенесене з Білорусі до Росії.»

сіян, зацікавлених в інтеграції», тощо. Зрештою, білорусь як са-

мостійний суб'єкт повинна просто розчинитися, зникнути у так званій «Союзній державі»...

Звісно, плани Кремля може складати які завгодно. Вони і про «Київ за три дні» мріяли. Але українці поплутали всі плани російського фюрера, врятувавши тим самим, до речі, від негайного поглинання і Білорусь, й інші держави (увяйть, що було б, якби Україна впала). Бо після остаточної поразки у війні на Московії будуть думати про те, як самим не розвалитись, а не про захоплення інших держав.

А Білорусь, коли скине із себе московське іго, перетвориться на звичайну європейську державу, і на ділі, а не на словах – на добру сусідку України. І це – абсолютно в наших інтересах. ■

■ Про це говорять**Поставила гострі запитання Зеленському – і журналістку почали ображати**

24 лютого кореспондентка «5 каналу» Ганна Рибалка на пресконференції звернулася до Президента України з кількома незручними запитаннями. Після цього в соцмережах почали з'являтися дописи з образами і звинуваченнями на її адресу

Ольга СОКОЛОВА

Ганна Рибалка запитала Зеленського, чи не шкодує він про те, що заспокоював українців і применшував загрозу напередодні повномасштабного вторгнення Росії і чи не відчуває за це персональної відповідальності. Запитала й про колишнього очільника СБУ, друга дитинства глави держави – Івана Баканова, яке покарання він має понести (Баканова звільнили за статтю про неналежне виконання службових обов'язків, що призвело до людських жертв чи інших тяжких наслідків. – Ред.). Чіткої відповіді на запитання Володимир Зеленський не дав. Натомість чомусь згадував свого попередника, п'ятого Президента Порошенка, – назвав, зокрема, Мінські угоди зрадницькими.

Після пресконференції в мережі почали з'являтися образливі дописи і звинувачення на адресу

Про Ганну Рибалку тепер говорить вся країна.

«Різка відповідь Володимира Зеленського показує, що в нас дедалі більше розмежовуються два образи Президента.»

Ганни Рибалки. Повідомлення почали надсилати і в особисті. Більшість користувачів, які публікували ці дописи, заблокували свої сторінки в соцмережах. Частина – схожі просто на роботу ботів, яких спеціально нацькували на журналістку. Водночас багато користувачів підтримали Ганну. Писали, зокрема, що це єдине гостре

запитання на понад двогодинній пресконференції Президента.

КОМЕНТАР

Головний редактор видання «Новинарня» Дмитро Лиховий зазначив, що різка відповідь Володимира Зеленського показує, що в нас дедалі більше розмежовуються два образи Президента. Про зовнішню політику він говорив добре. Натомість щодо внутрішньої – неадекватно оцінює реальність. ■

Підписуйтеся на **Telegram-канал Volyn nova**

■ За листом до редакції

Ось ці дві берези, які стали каменем спотикання в селі Радовичі.

«Листя падає? Так це органіка! Хоча ми вже й гілки з боку городу обрізали.»

«Прийміть дві берези!»

Марія Петрівна Іщук проживає в селі Радовичі колишнього Іванічівського, а тепер Володимирського району. Попри свій поважний вік, жінка читає газету «Волинь», а передплачує її цілих 50 (!) років. Про це повідомила в листі до редакції: «Спершу тато випишував, а потім, як перейшла в свою хату, сама почала передплачувати». Дякуємо щиро, шановна Маріє Петрівно, дай Бог вам не розлучатися з нашим часописом ще років 50!

Алла ЛІСОВА

Однак узятися за ручку жінку спонукало не лише це. Вона, дитина війни, ще в 2014 році почала приватизувати землю. Тоді й дізналася, що за нею, окрім 50 сотих городу, на які хотіла отримати державний акт, числиться ще 10 соток, про які вона й не знала. Спочатку почула відмову, але потім усі непорозуміння владнали.

– У полі маю ще 20 сотих землі, де росте дві берези, – розповіла далі. – Коріння

їх сягає мого городу, тому не можу орати плугом, а тільки дискувати бороною. Та найгірше тоді, коли настає березень. Тоді старости жінка і та, що садила ці берези, точать сік...

Марія Петрівна також згадує інцидент, коли вона забрала від беріз два відра (так розумію ті, в які збирали сік. – Авт.), і до неї на подвір'я прийшла одна з вищезгадуваних жінок, аби з'ясувати стосунки...

Вважаючи, що справа на її стороні, пані Марія впродовж кількох років звертається у різні інстанції, просить забрати дерева, які нібито перешкоджають нормально обробляти земельну ділянку: «Вони собі п'ють сік, а я дискую бороною город». Стукає в усі чиновницькі двері, а віз, як каже, і нині там. Тому й звернулася у редакцію, висловивши прохання: «Будь ласка, допоможіть прийняти ті дві берези!»

Завдання – не з простих. Бо йдеться не лише про фізичне знищення (зрубування) дерев. А насамперед про дозвіл на те, щоб їх звідти забрати.

Спершу звернулися до голови Павлівської територіальної громади, куди входить село Радовичі, – Андрія Сапожника.

– Я знаю про цю скаргу. Останній раз на місце виїжджала моя заступниця Ніна Петренко. Ті берези жодної шкоди нікому там не чинять. Заявниця наполягає, щоб їх зрізати, бо має там близько город. Каже, падає листя з них, там точать сік. І це, мовляв, перешкоджає обробляти ділянку. Але фактично це не так. Та й по всіх архітектурних вимогах порушень нема.

Детальніше про це ведемо розмову зі старостою села Радовичі Миколою Матієм, який гарно відгукується про сім'ю Марії Петрівни. Розповів, що вони з чоловіком, на жаль, уже покійним, – діти війни, виховали двох гарних дочок. Онук служив в АТО. Сама Марія Петрівна тривалий час була касиром у місцевому Свято-Успенському храмі, для будівництва якого вони з чоловіком дуже постаралися. Щодо скарги на берези, то сказав так:

– Ця суперечка вже триває роками. По-перше, дерева ростуть на відстані не менше двох метрів, тобто витримані всі передбачені законодавством норми. Тож коріння їхнього городу не досягає. По-друге, неправда, що ділянка не обробляється плугом. Листя падає? Так це органіка! Хоча ми вже й гілки з боку городу обрізали. І найголовніше. Ці дві берези знаходяться на території землі сільської ради, де розміщена водонапірна башта, й становлять так звану захисну зону. Тому, з огляду на те, що якісь «доброзичливіці» зняли металеву сітку і є небезпека, що будь-який трактор може пошкодити важливий інфраструктурний об'єкт, я не дозволю їх зрізати. На це не дасть дозволу також екологічна служба.

За словами павлівського голови Андрія Сапожника й старости Радовичів Миколи Матіяша, не має жодних претензій до тих двох беріз дочка заявниці Наталія, яка проживає разом із мамою і працює в СВК «Перемога».

Тому, шановна Маріє Петрівно, даруйте, що ми при найбільшому бажанні й найпалкішій повазі до вас як ветерана нашої читацької аудиторії не можемо «прийняти ці дві берези». А якщо буде спокійно в області й районі, коли почнеться сезон сокоруху, приїдемо почастуватися цілющим напоєм із тих «історичних» беріз. У планах – поспілкуватися з вами про історію народження вашої величної церкви, до будівництва й діяльності якої ви безпосередньо причетні. ■

■ Актуально

«Євросолідарність» переконала парламент повернутись до питання доплати у 30 тисяч гривень військовим

Ще раніше ця політична сила зареєструвала законопроект 9006, який передбачає збереження такої доплати всім військовослужбовцям

Ольга СОКОВОЛА

Верховна Рада України за наполяганням народних депутатів від фракції «Європейська Солідарність» погодилася створити робочу групу щодо повернення доплат у 30 тисяч гривень військовим. Про це під час поїздки у Донецьку область повідомив Петро Порошенко.

«Ви дали 2 мільярди гривень на марафон (телевізійні «Єдині новини». – Ред.) – бо вони безкоштовно Україну любити не можуть, можуть тільки за гроші. А в солдатів забираєте.»

«Ми відстояли, щоб вони повернули 30 тисяч, які зняли вже з лютого військовослужбовцям. Вам немає до кого економити? Ви дали 2 мільярди гривень на марафон (телевізійні «Єдині новини». – Ред.) – бо вони безкоштовно Україну любити не можуть, можуть тільки за гроші. А в солдатів забираєте», – обурився п'ятий Президент. «Сьогодні вже досягнута домовленість, що в понеділок (27 лютого. – Ред.) робимо робочу групу і за тиждень ламаємо цю позицію, і 30 тисяч для військовослужбовців повертаємо», – зазначив Петро Порошенко. ■

■ На лінії вогню

Залужний доручив Луценку командувати взводом ударних безпілотників

«У цих обставинах я віджартовуюся від поздоровлень словами, що кар'єра нарешті пішла вгору...»

Василь РОГУЦЬКИЙ

Колішнього Генерального прокурора і міністра внутрішніх справ Юрія Луценка (на фото), який у складі ЗСУ захищає країну, наказом Головнокомандувача Збройних сил України Валерія Залужного від 20 лютого 2023 року призначено командиром взводу ударних безпілотних авіаційних комплексів. Про це повідомила пресекретарка колишнього чиновника Лариса Сарган.

«Пишаюся!» – відреагувала на новину дружина Юрія Луценка Ірина Луценко. Як відомо, нині ексгенпрокурор служить в одній із найгарячіших точок фронту – Бахмуті. Нещодавно 58-річний Юрій Луценко отримав військово звання «капітан». Про це з гордістю повідомила його дружина Ірина: «Рік участі у бойових діях із захисту України. Оборона Києва і Гостомельський напря-

мок, пізніше – Миколаїв і Херсонський напрямки. Вже більше трьох місяців – найгарячіші точки Бахмут і Соледар. Луценку присвоєно звання капітана». Раніше Юрій Луценко так розповідав про свою службу: «Лише в Бахмуті я зрозумів, чому мені так комфортно на війні.

«Лише в Бахмуті я зрозумів, чому мені так комфортно на війні. Бо в ЗСУ – як колись на Майдані – панує атмосфера братерства, оптимізму, українськості, гумору і непоказного героїзму.»

Бо в ЗСУ – як колись на Майдані – панує атмосфера братерства, оптимізму, українськості, гумору і непоказного героїзму. Раніше при зустрічі люди мені казали: пам'ятаєш, Віталійович, як ми разом... І я відразу старався прикинути, хто переді мною – знайомий по МВС, з тюрми, з Майдану чи з ГПУ? Тепер до цього пере-

ліку додалися побратими із ЗСУ. Часто ми знайомі ще з часів і Майдану, і тюрми, і державної служби. Тут фізично відчуваєш роботу плавильного котла найкращих людей заради майбутнього. В цій єдності армії, в її всенародній підтримці – головна гарантія і Перемоги, і оновлення України».

Р.С. Допис Юрія ЛУЦЕНКА на фейсбук-сторінці після призначення:

«Приїхав з бахмутської передової на базу. Сильно здивований з реакції у ФБ на моє призначення комвзводу роти БПЛА. Друзі якось надмірно щасливі від рядової події, недруги звично бурхливо ненавидять мене за те, що виглядають диваними пігмеями.

На фоні цього – вуличні бої в передмісті Бахмута, перерізані траси сполучення, нестача бк, смертельна втома героїчної піхоти.

В цих обставинах я віджартовуюся від поздоровлень словами, що кар'єра нарешті пішла вгору (:) , але, правда, щиро вдячний кожному за добре слово.

А недругам (до війни називав їх ворогами, але зараз це слово використовую лише для тих, за ким полюємо день і ніч) щось пояснювати нема сенсу. Знайте лиш, що я, не ховаючись, пережив та переміг і дніпропетровську, і донецьку мафію. Переживу і вашу естрадно-циркову. Честь маю». ■

«Бахмут: тут фізично відчуваєш роботу плавильного котла найкращих людей заради майбутнього».

■ Тільки факти

13% українців спілкуються вдома лише російською мовою, лише українською – 51%, двома – 34% (дані соціологічної групи «Рейтинг» станом на серпень 2022 року. – Ред.). Десятиліття перед тим, у 2002-му, показники були такими: лише російською вдома спілкувалися 37% українців, лише українською – 41%, обома мовами – 21%.

За рік війни допомога для Збройних сил України від Чехії наразі становить 226 бойових та броньованих машин піхоти, 89 танків, 38 гаубиць, 33 реактивні системи залпового вогню, 6 систем протиповітряної оборони та 4 гелікоптери.

3000 українських військових підготує Німеччина до кінця 2023-го. Як заявив міністр оборони ФРН Борис Пісторіус, з початку війни його країна провела навчання 1200 українських військових.

США зреагують, якщо Китай передасть росії летальну допомогу. І наслідки будуть схожими на ситуацію з економікою рф після початку повномасштабного вторгнення в Україну. Про це заявив президент США Джо Байден.

Пульт дня**Купуючи марку «ПТН ПНХ!», допомагаєте відбудувати школи**

В обласному центрі у річницю повномасштабного російського вторгнення на нашу землю презентували нову філателістичну продукцію (на фото)

Антон **КАРАСЬ**

На поштовій марці «ПТН ПНХ!», урочисте погашення якої відбулося 24 лютого, зображений маленький хлопчик, що здобуває перемогу над дорослим дзюдоїстом. Це графіті всевітньо відомого вуличного художника Бенксі на стіні зруйнованого будинку у селищі Бородянка Київської області.

Митець таким чином зобразив Україну, яка долає значно більшого та жорстокішого суперника. До речі, кошти з продажу марки Укрпошта спрямує на відбудову навчальних закладів, пошкоджених внаслідок воєнної агресії росії. ■

Фото із сайту ukroposta.ua.

Про книгу лучанки написали журналісти The New York Times

Видання нашої землячки називається «Good Morning, Russia invaded Ukraine»

Дарина **ХОМ'ЯКЕВИЧ**

Американське медіа The New York Times випустило статтю на основі книги про листування українців у день початку повномасштабної війни лучської фотографині та засновниці Центру візуальної освіти Ірини Єрошко.

Авторка каже, що намагається щоразу вигадувати нові способи розказати світові про Україну та українців. Цього разу вона попросила друзів та знайомих поділитися переписками за 24.02.2022. Ірина отримала 148 скринів, серед яких обрала 63, що й увійшли до книги. Діалоги українців у цей страшний день волинянка переклала англійською. ■

Злодій занадився у фермерський сад

Крадія спіймали на Горохівщині

Лєся **ВЛАШИНЕЦЬ**

Із саду фермера в селі Рачин Луцького району зловмисник потягнув 34 саджанці персика вартістю 6800 гривень. Працівники відділення поліції №2 (м. Горохів) Луцького районного управління поліції ГУНП України у Волинській області знайшли злодія за гарячими слідами. Ним виявився 55-річний мешканець сусіднього села Скобелка. Викрадені деревця вилучено. Правоохоронці з'ясовують усі обставини злочину. ■

З перших уст

Фото з архіву Олега САВЧУКА.

Олег Савчук (ліворуч): «Просто фантастика – брати участь у засіданні комітету регіонів Європарламенту».

Про волинський Поромів почули в Європарламенті

Наймолодший серед сільських очільників нашого краю, представник «Європейської Солідарності» – голова Поромівської територіальної громади Володимирського району – 26-річний Олег Савчук нещодавно у складі української делегації представників органів місцевого самоврядування побував у Брюсселі

стійкий і сильний у боротьбі з ворогом і що вони готові підтримувати нас стільки, скільки треба. Пропонували відразу програми для відновлення України. І від цього гордість переполювала.

«На кожній зустрічі ми наголошували, що нам потрібна зброя, щоб захищатися, і військова амуніція для бійців.»

Алла **ЛІСОВА**

«У КАБІНЕТАХ БАГАТЬОХ БЕЛЬГІЙСЬКИХ ДЕПУТАТІВ Є УКРАЇНСЬКІ ПРАПОРІ»

– Яка зустріч вас найбільше зрушила, й чим найперше цікавилися в Брюсселі? – запитала я в пана Олега по поверненню на Батьківщину.

– Вразило до глибини душі те, як нас, представників України, стоячи вітали понад 500 депутатів Європарламенту. На засіданні комітету регіонів розпитували, з якими проблемами – від глобальних до поточних – стикаються в органах місцевого самоврядування, як вибудовується структура взаємовідносин з обласними, районними військовими адміністраціями. Бо ситуацією, що і як відбувається у масштабах держави, вони володіють.

Надзвичайно продуктивною була розмова з головою міжпарламентської групи співробітництва Україна – Бельгія Джорджем Далеманжем у парламенті Королівства Бельгія. В кабінетах багатьох тамтешніх депутатів можна побачити український прапор. У розмовах вони підкреслювали, що наш народ –

– А як вдалося потрапити в число делегатів?

– Це був проект від організації «Мережа захисту національних інтересів АНТС», до якого увійшло 30 громад з усієї України. З них відібрали п'ять. Зокрема, Великописарівська громада Сумщини, що на кордоні з росією. Вона, до слова, була під окупацією більше 10 днів. Десятого березня її звільнили, але й досі майже щодня перебуває під обстрілами, там понад тисячу зруйнованих будівель... Ще по одному представнику – від громад Житомирщини та Дніпропетровщини, що майже на межі бойового зіткнення. Потрапили й дві громади із заходу – Дрогобицька Львівської області й наша, яку я представляв. Очевидно, ми презентували ті регіони, де відносно спокійна ситуація, сприятливіші умови для розвитку економіки, в тому числі релокованих підприємств.

– А чим іще переймалися в розмові євродепутати?

– Прозвучало багато запитань про структуру самої громади, а також про

те, як вибудовували роботу щодо розселення і створення найнеобхідніших умов для внутрішньо переміщених осіб, як відбувається система закупівель через програму «Прозоро», що можемо запропонувати інвесторам, у тому числі й закордонним. На кожній зустрічі ми наголошували, що нам потрібна зброя, щоб захищатися, і військова амуніція для бійців.

«ПЕРЕМОЖЕМО – І ЗРОБИМО В СЕБЕ ЄВРОПУ»

– Чи мали можливість оглянути історичні місця Брюсселя?

– Ми перебували там усього два дні. Графік був надзвичайно насичений і щільний. Тому, на жаль, на туристичну екскурсію часу не вистачило. Однак фрагменти самого Брюсселя розглядали – цікаве старовинне місто з архітектурою, яка багато чим нагадує наш Львів.

– Чи можна щось з побаченого і почутого у цій подорожі запровадити в себе?

– Спілкування з розумними людьми завжди є корисним. З кожної поїздки можна щось узяти для себе. Насамперед не перестаємо захоплюватися чистотою і порядком на їхніх вулицях, навіть невеличких. Скрізь покладена бруківка. Вірю, що і ми з часом наведемо лад у себе. Культура спілкування європейських посадовців – це також те, чого потрібно вчитися. Колоритний пейзаж спонукає запровадити й у себе локації, які б приваблювали туристів. До речі, над розробкою туристичного маршруту, у який ввійдуть Святе джерело, місце, де народився князь Володимир, тощо, почали працювати ще до війни. Нещодавно ми встановили атракціон заввишки 11,5 метра – претендуємо на всеукраїнський рекорд найвищої гойдалки в країні. Подібну коліс із друзями побачили на Закарпатті. Біля атракціону висадили 30 червоних дубів, лаванду. Планували зробити парковку, поставити лавочки, розбити клумби й облагородити по-сучасному окремі об'єкти, однак російська агресія все перекреслила. Також мали намір створити ековеломаршрут протяжністю 25 кілометрів, поставити вказівники... Закінчиться війна – візьмемося до реалізації задуманого. Зараз важливо, щоб усі воїни, серед яких більше 200 чоловік з нашої територіальної громади, повернулися до рідних домівок.

– І найголовніший висновок, який ви винесли з цієї поїздки?

– Наша країна і всі ми – на правильному шляху. Нас поважають, з нами рахуються, нас готові підтримувати. І потрібно самим тримати марку, вести себе на всіх рівнях гідно, старатися жити чесно, за законами людяності – так, як весь цивілізований світ. Не сидіти склавши руки, а йти вперед, вдосконалюватися і розвиватися. Я особисто вже розпочав із себе – взявся вивчати англійську мову. Якщо хотіти – можна всього досягти. ■

Слово – зброя!**Ворожу літературу – на макулатуру!**

Макулатуру – на переробку, продукт переробки – захисникам на передову!

Роксолана **ВИШНЕВИЧ**

Уже понад місяць учні нововолинських ліцеїв №6 і №2 вичищають від московського сміття домашні бібліотеки і закликають доєднатись до акції усі школи України.

Ініціатива належала волонтерів

Олександру Ільницькому. Спільно з благодійним фондом «Перемога UA» та ТзОВ «Галпак», з групою підприємств UGPS GROUP вони посилено працюють над організацією процесу виготовлення і доставки засобів гігієни на передову, в район міста Попасна, що на Донеччині.

Як відомо, понад 300 років московити нищили нашу літературу – книги, які свідчили, що Україна має тисячолітню історію, а українці – цивілізована

європейська нація.

– Вичистимо свої бібліотеки від пропагандистського московського сміття, переробимо його на потрібний продукт для героїв та відправимо за призначенням на передову, – закликає Олександр Ільницький на фейсбук-сторінці БФ «Перемога UA». – Ми це зробимо, бо Україна – це всі МИ РАЗОМ! Слава Україні! Слава ЗСУ!

Волонтер просить ворожу друковану продукцію принести в такі заклади: у Нововолинську – магазин Супер UA (бульвар Шевченка, 21), ліцеї №6 і №2, а також школи у селах Поромів і Бужанка. ■

Тільки факти

І горохівчан закликають здавати ворожу літературу на макулатуру. Виручені гроші підуть на ЗСУ. Жителям громади, які у своїх домашніх книгозбірнях знайдуть видання, що містять антиукраїнську пропаганду, варто принести їх у центральну бібліотеку міста Горохова або бібліотеки-філії.

Володимир Зеленський вручив нагороду батькам загиблого Героя Павла Усова (на фото) зі Старої Вижівки Ковельського району. 24-річний захисник загинув 11 березня минулого року під Києвом. В останньому танковому бою він знищив шість одиниць ворожої техніки та десятки загарбників, які намагалися прорватись до столиці.

Фото із фейсбук-сторінки Павла УСОВА.

У Ковелі на вулиці Володимира Кияна у пожежі ледь не загинула матір із неповнолітнім сином. Вони самостійно евакуювалися із задимленого помешкання. Хлопчиків надали медичну допомогу. Ймовірна причина загоряння – коротке замикання.

■ Серце, віддане Україні

І в свої 97 років волинянин з Америки допомагав бити путінських окупантів

Світлій пам'яті побратима, нашого земляка Михайла Герця (1925–2023)

4 грудня минулого року він переступив своїх 97. 21 лютого цього року не стало, про що наступного дня мені сповістила його дружина Алла

Андрій БОНДАРЧУК, народний депутат України І скликання, почесний громадянин Волині, Луцька, почесний голова Луцького Хрестовоздвиженського братства (відродженого)

Як непересічну особистість, волинянин знають Михайла Івановича здебільшого з моїх публікацій минулих літ у газеті «Волинь-нова». Тож, ніби відчуваючи непоправне, разом із поздоровленням мене з Новим роком, він доручив підготувати «кляксидру» – тобто некролог для цієї та Любешівської райгазети, коли його не стане. Я виконую його сумне, ще прижиттєве доручення.

Історія нашого знайомства неординарна. Бо, як такого, очного, не було. Звичайно, 22 серпня 1992 року я бачив членів уряду УНР в екзилі, де був і Михайло Герць. Після проголошення Акта Незалежності України, Всенародного референдуму на його підтримку вони на чолі з президентом УНР Миколою Плав'юком прибули до Верховної Ради України, аби передати повноваження Президента Леонідові Кравчуку.

А заочне знайомство відбулось на ґрунті спорідненої діяльності. Михайло Герць в Америці очолював українське православне Товариство св. ап. Андрія Первозваного, а я в Луцьку, після депутатської каденції, – однойменне Волинське крайове Братство. То були складні часи розбудови молодих держави, відродження духовних підвалин Української церкви.

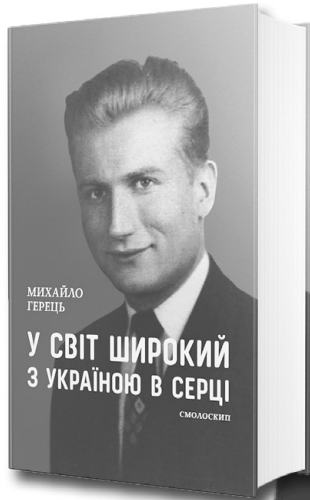
У суспільстві відчувався голод на правду про нашу історію, се-

ред вірян і священнослужителів – на релігійнознавчу, богослужбову літературу українською мовою. Михайло Герць на ту пору мав значний досвід громадської роботи, успішно провів багато масових заходів. Це – окрім роботи в уряді УНР. Ще до проголошення Незалежності України був одним із засновників Дослідної фундації Олега Ольжича, яка багато зробила і робить для формування національної свідомості українського суспільства. На квартирі подружжя Герців у 1990 році була започаткована діяльність Товариства Святого апостола Андрія. Це була відчутна підмога у духовному відродженні нашого народу, становленні і зміцненні його церкви. До потужної фінансової, матеріальної допомоги було залучено тисячі людей із числа української діаспори, корінних американців. Відчутну допомогу було надано для відбудови Свято-Михайлівського Золотоверхого собору в Києві, діяльності духовної академії, семінарії, будівництва і ремонту церков, у тому числі й на Волині. За сприяння у відбудові

спаленої семінарії в Луцьку митрополит Яків нагородив Михайла Герця Благословенною грамотою. Лише з 1991 по 2009 рік Товариство збрало понад мільйон доларів допомоги Україні. Прислужилися зусилля Михайла Івановича в тому, що до Києва

« Лише з 1991 по 2009 рік Товариство Святого апостола Андрія, яке очолював Михайло Герць, збрало понад мільйон доларів допомоги Україні. »

з росії було повернуто фрески Михайлівського Золотоверхого монастиря. Як голова Братства в той час я займався питаннями відродження історичного Луцького братства, діяльність якого започаткована у 1617 році. Це музей його історії, відновлення крипти в підземеллі братської Хрестовоздвиженської церкви, де були поховані перші братчики, книгови-

Чимало будинків, мостів, інших об'єктів в Нью-Йорку, Олбані та інших містах США зведено за проєктами волинянина Михайла Герця. Про це йдеться в його мемуарно-біографічній книзі «У світ широкий з Україною в серці».

ня. В часи комуністичного за-силля крипту перетворили на сміттєзвалище і допомога Товариства та Фундації була дуже доречною. Музей і крипта, як оригінальні осередки краєзнавства та богослужіння, діють уже 10 років. Буквально за місяць до трагічного дня я звернувся до Михайла Івановича з останнім проханням – чи не міг би він посылить допомогти братській церковній громаді. Для розрахунку з майстрами, які здійснювали реконструкцію крипти, не вистачало коштів. При його допомозі проблема днями була вирішена. Це були кошти Товариства і сім'ї Герців.

Окремою сторінкою є діяльність пана Михайла після підлої агресії і війни московії проти України. Він дуже боляче сприйняв цю біду. Фінансова допомога сім'ї Герців і Фундації – це підтримка полку «Азов», оборонців Маріуполя, мого онука Андрія у лікуванні та протезуванні після важкого поранення. Нині він відбиває атаки ворога у Бахмуті. Коли ми сповістили йому про сумну звістку, онук Андрій відписав: «Сумно. Був справжнім українцем, прожив життя за користю для двох держав, залишив по собі добру пам'ять...».

Михайло Іванович Герць народився в селі Люб'язь, що на Любешівщині. Полісся під час війни – повстанський край. Тож він зі своїми братами Олександром і Петром долучився до УПА, був у сотні Мазепи. Та у 1944 році, в результаті боїв, сім'я Герців опинилась на німецькому боці фронту, була вивезена в Німеччину як оstarбайтери. Після війни вирішила не повертатись. Переїхали в Америку. Там Михайло Іванович працював робітником на одній з фабрик. Одночасно вчився. Став інженером-будівельником, згодом захистив

ступінь кандидата наук. Чимало будинків, мостів, інших об'єктів зведено за його проєктами в Нью-Йорку, Олбані, інших містах.

Довгий і страдницький шлях пройшла дружина, пані Алла Легка з Гадяча, що на Полтавщині, доки після війни не опинилась в Америці. В 1957 році Михайло і Алла поєднали свої долі. Серця поєдналися з любові, душі – з любові до України. З такою єдністю і йшли по життєвій дорозі. Мають сина Юрія, дочку Роксану, вже дорослих онуків – Лесика і Софію. Ніхто не забув української мови.

Два роки тому Михайло Іванович радився зі мною, що йому робити з україномовною частиною бібліотеки, надбаної за життя. Порадив йому передати її в дар обласній універсальній науковій бібліотеці ім. Олени Пчілки. Тепер там діє бібліотечний «Фонд Алли і Михайла Герців», де є унікальні видання. При сприянні Михайла Герця, фінансовій підтримці Фундації мені вдалося видати фундаментальні книги про знищені комуністичним режимом волинські села і хутори, про Голодомори в Україні тощо.

А п'ять років тому у видавництві «Смолоскип» вийшла 542-сторінкова мемуарно-біографічна книга Михайла Герця «У світ широкий з Україною в серці», передмову до якої автор доручив зробити мені. На обкладинку виносено з неї один абзац: «Побратим мій далекий, Михайло Герць, полишив рідну землю не за своїм бажанням, а з примусових обставин. У незвідані і тривожні дороги повіз Україну з собою. Повіз у своєму серці. Це такий надійний сховок для найціннішого скарбу, що звідти ніхто і ніщо його не вийме, не вкраде, не вилучить. Хіба разом із серцем. Цей скарб зігрівав його душу, будив до праці в ім'я Америки і України. З ним він живе багато років...»

...З сумом зустріли печальну звістку про кінець земного шляху свого почесного братчика члени Луцького Хрестовоздвиженського братства, колектив Музею історії Луцького братства, віряни братської Хрестовоздвиженської церкви. Вони висловлюють глибоке співчуття у непоправному горі дружині Аллі, дітям, онукам, родині і друзям покійного. ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

E-mail: volyn476@gmail.com

Тел.: (0332) 28-39-32, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 –

Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp.

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послугу – 80 грн + 20 (за сайт). Оголошення, які виділені рамкою, + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

● Куплю будь-яку будівлю з червоної цегли (під розбір). Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Куплю трактори Т-25, Т-40, МТЗ у

будь-якому стані, можна на запчастини. Розгляну різні варіанти. Тел. 099 61 41 811.

● Куплю двигун-барабан, поворотний круг до фуражера, редуктори, вітчизняний фрезерний культиватор (бажано пальчиковий) і запчастини до нього, інші запчастини до вітчизняної картоплетехніки. Тел.: 068 56 40 474, 050 61 07 082.

РІЗНЕ

● Недорого продаються (б/в) меблева румунська стінка (3.70 м) та холодильник «Дніпро» у робочому стані. Тел. 050 98 92 378.

● Продам жом, торфобрикети, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.

● Продам жом, торфобрикети, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізані та необрізані), балки, крокви, рейки монтажні. Доставлю. Тел.: 097 64 92 371, 099 18 13 332.

● Продам торфобрикети, дроварубані (твердої породи), цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), торфобрикети, пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем. До-

ставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продається телиця в Луцькому (колиш Ківерцівському) районі. Тел.: 050 51 09 180, 098 12 31 624.

● Куплю корів, биків, коней, домашніх свиней. Тел. 098 64 01 110.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків, цегли, роблю монтаж та підшив водостоків, утеплення фасадів, виконую бетонні роботи. Тел. 098 39 05 559, 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

● Загублені посвідчення члена сім'ї загиблого захисника України (серія Г № 421494), видане Департаментом соціальної політики Луцької міської ради, та посвідчення дитини загиблого захисника України, видане 14.12.2022 р. Волинським ОТ УК ТСП (серія ДВ № 001346) на ім'я Форманюк Станіслав Віталійович, вважати недійсними.

■ Тільки факти

У Ковелі розпочало роботу соціальне таксі для безкоштовного перевезення людей з інвалідністю І групи в межах громади до лікарень, банків, закладів культури, спорту та ЦНАПу. Вони матимуть право викликати його не більше чотирьох разів на місяць. Понаднормовою послугою можна скористатись, якщо є необхідність відвідати медзаклад. Бус, який повністю пристосований до потреб маломобільних людей, місто отримало торік від волинян, які мешкають в Іспанії.

У неділю на білоруському аеродромі в Мачулищах пролунали два вибухи, внаслідок чого пошкоджено російський військовий літак ДРЛО А-50 далекого радіолокаційного виявлення та управління. Диверсію за допомогою дронів влаштували білоруські партизани. «Пошкодження серйозні, літак точно вже нікуди не полетить», – повідомив голова ініціативи ВУПОЛ Олександр Азаров.

«Зараз у столиці – близько 3,5 мільйона людей. У березні 2022 року їх було 800 тисяч». Таку цифру озвучив в інтерв'ю Укрінформу перший заступник голови Київської міської державної адміністрації Микола Поворозник.

Відлуння трагедії**«Тоді під завалами я втратила свого Грішу...»**

У Дубовому досі відновлюють зруйновану оселю. У знищеній уламками безпілотної хаті жили дві сім'ї. Біда сталася торік влітку

Олена КУЧМА

Надія Ломазюк у той час перебувала у помешканні з племінником і чоловіком, якого, на жаль, не вдалося врятувати.

«На мене посипалася штукатурка й полетіло скло. Вибігла надвір, а там уже нема хліва, знищений гараж і літня кухня, сильно пошкоджений дах будинку. Тоді під завалами я втратила свого Грішу. Племінника дістали з переломами ребер», – пригадує жінка.

Відтоді пенсіонерка проживає в доньки, але щодня навідується до рідної оселі, яку потроху відновлюють.

Ніколи не забудуть того дня Петро і Катерина Ломазюки, які мешкають в другій частині цього ж будинку. У них тоді якраз гостювали донька та онуки з Харківщини.

«Я почула дивні звуки, раптом усе почало сипатися. Вийшла надвір і побачила чоловіка, якого на моїх очах поранило. Його забрала «швидка», а я залишилася серед завалів», – розповідає Катерина Ломазюк.

Відновлювати помешкання пенсіонерам допомагали діти та волонтери. За 100 тисяч гривень, які виділила обласна військова адміністрація, вдалося повернути дім у житловий стан. ■

Неподобство**Троє підлітків зрізали двох луцьких кликунів та викинули**

Скульптури були встановлені обіч бігової доріжки у Центральному парку культури й відпочинку імені Лесі Українки

Леонід ОЛІЙНИК

На щастя, знайшов їх небайдужий лучанин і заніс черговому Луцького зоопарку.

Співробітники кримінальної поліції оперативно розшукали вандалів. Вони – лучани, двоє 19-річних та один 17-літній. Фігурки у міськраді обіцяють найближчим часом повернути на місце. ■

Редакційний щоденник**Дуже штучно і... по-радянському**

Чим переймався і з чого дивувався упродовж останнього часу редактор відділу політики газети «Волинь» Василь УЛІЦЬКИЙ

...РОЗПОВІДЬ ПРО НЕВІДОМОГО РУСЛАНА, ЯКИЙ ДОПОМІГ ЗАЛУЖНОМУ ВТРИМАТИ КИЇВ

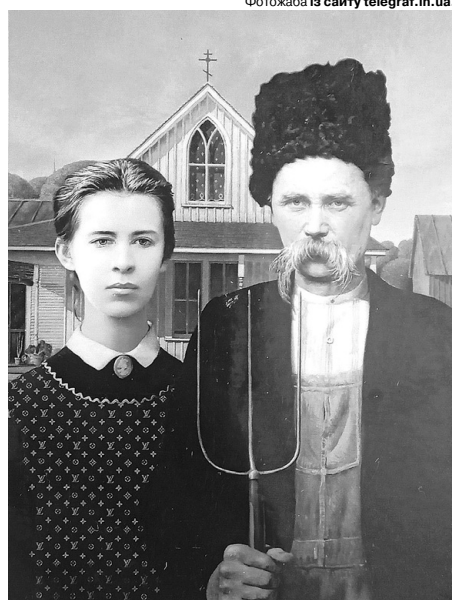
Останнім часом, до річниці повномасштабного вторгнення, побільшало спогадів про те, як усе починалось, про перший день великої війни. Серед них упав в око репортаж Ольги Омелянчук із кабінету Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного про найкритичніший момент у ніч на 25 лютого, коли росіяни на 35 вертольотах під прикриттям кількох літаків увірвалися до передмістя Києва, на аеропорт у Гостомелі. Наша артилерія була «сліпа», бо не знала, куди бити.

Як зізнаються свідки, це був єдиний момент під час війни, коли наш залізний Головнокомандувач по-справжньому нервував. І долю цього критичного моменту, який цілком міг вплинути на перебіг усієї війни, вирішив цивільний чоловік на ім'я Руслан. Військове командування просто повірило йому на

«Тож якщо просто міняти 8 березня на 25 лютого – це міняти шило на мило, – комедія і пародія. Тоді вже краще залишити все, як є.»

слово, і Руслан по звичайному телефону в прямому ефірі керував нашими артилеристами – «50 метрів ліворуч, влучили – не влучили». росіян розбили. Коли прочитав про це, то аж мурашки по тілу побігли. Бо якраз у цей час був неподалік – на західних передмістях Києва, і під нестихаючий гуркіт боїв шукав можливості вивезти дітей зі столиці. Бачив гігантські тягучки на виїзд із міста, спостерігав, як поступово, одна за одну, меншає машин під вікнами будинку. І життя усього цього великого людського мурашника залежало від Руслана і від того, чи добре були заряджені батареї на його телефоні.

Минув рік. Ми живемо – хотів на-

«За Лесю! І за Тарасом!»: інтернет-мережа так відреагувала на цей законопроект.

писати «спокійним», ні, не спокійним, звісно, але відносно мирним, без жахів окупації життям. Працюємо, донатимо, волонтеримо, б'ємось на інформаційній ділянці фронту, але головну справу роблять ті, хто тримає фронт гарячий – десятки рідних і знайомих нам хлопців та дівчат, і ще сотні тисяч незнайомих, які саме ось у цей момент, як Руслан рік тому, рятують Україну. Сьогодні хочеться подякувати кожному з вас, шановні захисники. Від усіх українців – і мертвих, і живих, і ненароджених. За те, що ми є.

...МОЖЛИВИМИ ЗМІНАМИ В КАЛЕНДАРІ СВЯТ

Коли побачив заголовок про те, що у Верховній Раді зареєстровано законопроект про скасування святкових днів 8 березня і 1 травня, то зрадів. Давно пора. І Міжнародний жіночий день, і Міжнародний день праці я, звісно, вважаю такими, що цілком мають право на існування. Але щоб «боротись» букетами за права жінок та «шашликами» за права трудящих, ці дні аж ніяк не треба робити вихідними. Квіти на 8 березня, для кого це цінно, при цьому не відмінюються, свято у календарі залишається, просто не буде вихідним днем. Привітати жінок-колег ніщо не заважає безпосередньо в їхній день на роботі, а не напередодні, як це практикувалось, а жінок у колі сім'ї – вдома після роботи. Також цілком підтримую відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня Перемоги над нацизмом у Другій світовій війні в один день – 8 травня, як у Європі. І теж без вихідного. Помпезне

радянське свято 9 травня не допомогло зробити належних висновків, гасло «ніколи знову», на жаль, не спрацювало, адже після німецького нацизму голову підняв російський, який, як це не парадоксально, багато в чому виріс саме на сакральності 9 травня з їхнім гаслом «можемо павторить». «Павтарілі»... Ми матимемо свій День Перемоги. Український, тепер уже над російським нацизмом.

Проте...

Автори законопроекту чомусь пропонують замість Міжнародного жіночого дня святкувати День української жінки 25 лютого – у день народження Лесі Українки! А також вважають за необхідне відзначати 9 березня день народження поета Тараса Шевченка. Яка нісенітниця! Дуже штучно і... по-радянському. Ідея механічно помінати одне «свято» на інше – безглузда. Так воно не спрацює. Згадайте, як природно українці сприйняли свято 14 жовтня. Бо воно вирросло з народних глибин і його залишилось лише офіційно затвердити. Тож якщо просто міняти 8 березня на 25 лютого – це міняти шило на мило, – комедія і пародія. Тоді вже краще залишити все, як є.

...МАТЮКАМИ ЗАКОРДОННИХ ПОЛІТИКІВ, ЯКІ РАДУЮТЬ

росіяни у своїй масі ненавидять українців ще й тому, що ми на очах в усього світу зірвали з них овечу маску, під якою усі побачили їхнє справжнє огидне московитське нутро. Ні, багато хто на планеті все ще боїться росію, хоче зберегти їй «лице». Але цього страху все менше і менше. І все більше розуміння варварської суті цієї недоімперії, а також рішучості допомагати Україні. Нещодавній візит президента США Джо Байдена в Україну – цьому яскраве підтвердження. Це дійсно надважливий сигнал. Цією поїздкою найпотужніша держава світу фактично дала гарантію – ми не кинемо українців.

Але радують й інші сигнали. І навіть веселять. Я про міністра закордонних справ Словаччини Растислава Каче-ру та про депутата із Латвії Ріхардса Колса. Перший російською мовою послав «на..й» друга путіна, угорського прем'єра Віктора Орбана та інших проросійських діячів, а другий слідом за російським кораблем послав усю російську делегацію з трибуни Парламентської асамблеї ОБСЄ.

Просто молодці! Максимально дохідливо пояснили росіянам, де їхнє місце. Так, дивись, і Макрон скоро кине слухавку і скаже: «Та ну того путіна на...» ■

РЕКЛАМА

ІНКУБАТОР РЕАЛІЗОВУЄ

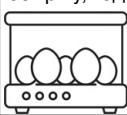
добові та підрощені курчата, каченята, гусенята, індичата:
— курчата (бройлер, іспанка, несучка);
— каченята (башкірка, благоварка, голубий фаворит, мулатка, чері веллі, пекінка);
— гусенята (легард, лінда);
— індичата БІГБ.

ТАКОЖ РЕАЛІЗУЄМО ДЛЯ ВСІХ ВИДІВ ТВАРИН ТА ПТИЦІ

готові корми (комбікорми), концентрати (старт, гроуер, фініш), премікси ДБМВ, засоби для дезінфекції приміщень, лампи для обігріву, годівниці, поїлки, сухе молоко, жом, ветаптечки.

●-067 362 95 32, 066 408 77 76 (Людмила);
●-067 634 83 34, 050 488 77 71 (Наталія);
●-067 119 53 13, 099 627 88 55 (Світлана).

**НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ
050 994 9907**

П.П. БУРМАКА Н.П.

Працюємо за попереднім записом.

4, 11 березня

ефективне лікування від АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне

www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок):

тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36;

м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1

(0472) 63-16-16, 63-25-28

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (туалети, альтанки та інше). Доставка. Тел.: 0991813332, 0976492371.

Надаю правову допомогу членам сімей загиблих військовослужбовців щодо отримання ними одноразової грошової допомоги (15 млн грн).

Працюю під результат. Тел. +38(068) 187 01 10 (Telegram, Whatsapp)

Свідцтво про право на заняття адвокатською діяльністю № 414, видане 19.03.2009 р. Волинською КДКА.

Тільки факти

У понеділок під час ранкової повітряної тривоги у новому сховищі Рівненського обласного перинатального центру прийняли перші пологи. І жінка, і дитина почуваються добре. Дівчинка народилася з вагою 3240 грамів та зростом 50 сантиметрів.

Відбив три пенальті у матчі-відповіді 1/16 Ліги Європи проти французького «Ренна» голкіпер донецького «Шахтаря» **Анатолій Трубин**. Команди обмінялися перемогами – 2:1 і 1:2, тож доло протистороння вирішувала серія одинадцятиметрових. Героєм її став 21-річний Трубин, цінник на якого після цього поєдинку зріс до 40 мільйонів євро. А «Шахтар» в 1/8 фіналу чекає лідер чемпіонату Нідерландів – «Феєноорд».

54% наших громадян не задоволені роботою Верховної Ради України, задоволені – 37%. І якби найближчим часом відбувалися вибори, то майже половина шукали б альтернативу серед нових партій, водночас третина – обирали б із партій, представлених у парламенті. Роботою Кабінету Міністрів задоволені 45%, не задоволені – 33%.

■ Шок!

Молодики викрали і жорстоко вбили чоловіка

21 лютого вранці 56-річна жителька села Борове Рівненської області повідомила у поліцію, що на вулиці Шкільній на землі виявила закривавлене бездыханне тіло невідомого. Чоловік був босий, без верхнього одягу

Влад НОВИНСЬКИЙ

Поліцейські встановили, що 20 лютого близько 17-ї години 19-літній місцевий житель разом із чотирма знайомими віком від 19 до 26 років під час розпивання спиртних напоїв домовилися помститися через давні конфлікти та особисту неприязнь 50-річному односельцю, який нещодавно звільнився з місць позбавлення волі.

«Від отриманих травм 50-річний чоловік помер.»

Застосувавши силу, зловмисники викрали його з дому, не давши можливості одягнутися та взутися, примусово перевезли в багажник авто «Opel Vectra» орієнтовно за два кілометри від населеного пункту. Там 19-річний зловмисник наніс численні удари руками та ногами потерпілому. Помістивши останнього знову в багажник, перевезли його в село на вулицю Шкільну, де молодик знову заподіяв йому тілесні ушкодження та разом зі своїми спільниками поїхав далі пиячити.

Від отриманих травм 50-річний чоловік помер.

Слідчі зібрали достатньо доказів для повідомлення 19-річному жителю села Борове про підозру за фактом вчиненого за попередньою змовою групи осіб викрадення людини, що спричинило тяжкі наслідки, та умисного вбивства.

Крім того, щодо решти учасників жорстокого злочину тривають слідчі дії, після проведення яких вирішуватиметься питання повідомлення їм про підозру. ■

■ Спорт

Мессі – найкращий на планеті!

35-річний форвард збірної Аргентини та французького ПСЖ Ліонель Мессі (на фото) став найкращим гравцем світу 2022 року за версією Міжнародної федерації футбольних асоціацій (ФІФА)

Петро ПАС

Чарівник Мессі привів Аргентину до перемоги на ЧС-2022, ставши найкращим гравцем катарського Мундіалу. Ліонель також виграв Лігу 1 із ПСЖ. За минулий рік форвард забив в офіційних матчах 25 голів і віддав 29 асистів.

Футболістка №1 на планеті – Алексія Путельяс (Іспанія, «Барселона»). Найкращий тренер у чоловіків – Ліонель Скалоні (збірна Аргентини), який здобув з командою трофей ЧС-2022, у жінок – Саріна Вігман (Нідерланди, збірна Англії).

До символічної збірної світу серед чоловіків увійшли: Тібо Куртуа (Бельгія), Ашраф Хакімі (Марокко), Жоау Канселу (Португалія), Вірджил Ван Дейк (Нідерланди), Каземіро (Бразилія), Лука Модрич (Хорватія),

Кевін Де Брейне (Бельгія), Ліонель Мессі (Аргентина), Карім Бензема (Франція), Ерлінг Холанд (Норвегія), Кіліан Мбаппе (Франція). ■

Цікаво, чи здобуде ще хоча б один «Золотий м'яч», не кажучи вже про Кубок світу, талановитий аргентинець?

Foto: is cairy foto.com

■ Погода

Весняне сонечко не спішить виходити з-за хмар

Найближчими днями на Волині очікується похмура та сира погода. Метеорологи передбачають дощі й подекуди сніг. Температура повітря також не потішить, тож краще зимові куртки поки не ховайте

За прогнозами українських синоптиків, 3 березня буде хмарно, без опадів. Вітер західний, 4 метри за секунду. Температура повітря вночі – близько 0, вдень – плюс 4. За багаторічними спостереженнями, найтепліше цього дня було у 1975-му – плюс 11,2, а найхолодніше 1987-го – мінус 24,1 градуса.

4-го буде хмарно, вранці очікується дрібний сніг, якому на зміну прийде

дощ. Вітер південно-західний, 3–5 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 1 градус морозу, удень – 3 градуси тепла.

5-го збережеться хмарна погода, весь день йтиме дощ зі снігом. Вітер південно-західний, 4–8 метрів за секунду. Температура повітря вночі – 2 градуси нижче нуля, вдень – плюс 1.

У Рівному 3 березня весь день небо буде вкриті хмарами, без опадів.

Температура повітря вночі й удень – близько двох градусів тепла.

4-го вранці та ввечері йтиме дрібний дощ. Температура повітря вночі – мінус 1, вдень – плюс 3.

5-го утримається хмарна погода, весь день дощитиме. Температура повітря вночі – мінус 2, вдень – 1 градус вище нуля. ■

■ Нехай смакує!

Якщо ви поспішаєте...

Скибка хліба з різноманітними добавками – найпопулярніший перекус у світі.

З КУРЯТИНИ

Інгредієнти: 1 невеличка цибулина, 1 ст. л. оливкової олії, 1 корінь пеструшки або пастернаку, 2 курячі філе, 50 г кедрових або волоських горіхів, 2 ст. л. будь-яких пряних трав.

Приготування. М'ясо нарізати невеликими шматочками. Цибулю пократити кубиками, у сковорідці обсмажити до м'якості на оливковій олії. Додати нарізаний на тонкі скибочки корінь пастернаку, а через 2 хвилини всипати куряче філе. Вогонь збільшити, обсмажувати, помішувати, приблизно 7–10 хвилин. Остудити, скласти в блендер усі обсмажені інгредієнти, додати кедрові або волоські горіхи й пряні трави і подрібнити до однорідної консистенції.

КАРТОПЛЯНА

Інгредієнти: 3 картоплини, 150 г плавненого сиру, 50 г вершкового сиру, 200 мл сметани, 1 ч. л. французької гірчиці, 4 мариновані огірки, сіль, перець – до смаку.

Приготування. Картоплю відварити в мундирах, коли схолоне, почистити, дрібно нарізати. Огірки нашаткувати такими ж шматочками, як картоплю. Додати інші інгредієнти, ретельно перемішати все до однорідної консистенції.

ПЕЧІНКОВА

Інгредієнти: 300–400 г печінки, 2 середні цибулини, 2 морквини, 100 г вершкового масла, сіль і перець – до смаку, олія для смаження.

Приготування. Печінку вимочити, зрізати плівки, пократити на шматочки. Розігріти сковорідку з олією, всипати порізану соломкою цибулю, спарувати до золотистого кольору, додати потерту на крупній тертці моркву, обсмажити кілька хвилин, тоді викласти шматочки печінки і готувати по 2–3 хвилини з кожного боку. Коли схолоне, скласти печінку з овочами у чашу блендера, додати вершкове масло, сіль і перець за смаком, подрібнити все до стану однорідної маси.

З АВОКАДО

Інгредієнти: 1 авокадо, 1 зубчик часнику, 1 ч. л. оливкової олії, 2 ч. л. лимонного соку, зелена цибуля, 1 середній помідор, сіль, перець – до смаку.

Приготування. Авокадо очистити від шкірки та кісточки, розім'яти його виделкою, додати лимонний сік та ретельно перемішати. Зубчик часнику пропустити через прес, додати до авокадо і змішати. Зелена цибуля дрібно посікти, помідор теж пократити дуже маленькими кубиками, всипати їх до авокадо-часникової пасти, посолити, поперчити, додати оливкову олію і добре змішати. Така намазка найкраще смакує з хлібом, підсушеним на сухій сковорідці або грилі. ■

Іноді в ранковій метушні багато хто нехтує сніданком. А даремно, кажуть дієтологи, адже, згідно з дослідженнями науковців, перший прийом їжі програмує наш організм на весь день. То як же навчитися все встигати і не пропускати сніданків? Найпростіший вихід – бутерброд! Скибка хліба з різноманітними добавками – найпопулярніший перекус у світі. Справді, навряд чи якусь іншу страву можна приготувати швидше. А щоб не вдаватися щодня до класичного поєднання «хліб-масло-ковбаса», подбайте заздалегідь, аби в холодильнику стояла баночка-друга смачних і корисних намазок. Для цього підійде і вчорашня курка гриль, і рибна консерва, і злегка підсохлий сир, і овочі – поєднання підкаже фантазія. Декілька варіантів пропонуємо в нинішній добірці

СИРНА

Інгредієнти: 150 г плавненого сиру, 2 варені яйця, 1 ст. л. майонезу, невеличкий пучок кропу.

Приготування. Сир і яйця потерти на дрібній тертці, додати нарізаний кріп, майонез і ретельно перемішати інгредієнти до однорідної суміші. За потреби намазку посолити і поперчити.

ОСЕЛЕДЦЕВА

Інгредієнти: 200 г філе оселедця, 1 ч. л. гірчиці, 200 г вершкового масла, 2 ст. л. лимонного соку, кілька гілочок кропу, 1 яйце.

Приготування. Оселедець нарізати дрібними кубиками. Яйце пократити так само. Розм'якше за кімнатної температури масло розтерти з половиною дрібно посіченого кропу і гірчицею до однорідної маси. Додати в масло оселедець, яйце і лимонний сік, ретельно вимішати. Другу половину кропу викласти на харчову плівку, на нього – масло з оселедцем, сформувавши з цієї маси «ковбаску», загорнути в плівку і покласти в холодильник як мінімум на 1 годину.

З ТУНЦЯ

Інгредієнти: 1 банка консервованого тунця, 4 яйця, 2 ст. л. посіченої зелені петрушки і кропу, пів лимона, 100 г вершкового масла.

Приготування. З консерви злити рідину, рибу розім'яти виделкою, додати натерте на крупній тертці яйце і нашатковану зелень. Змішати ці інгредієнти з маслом. Намастити цією масою бутерброди і прикрасити половинкою скибочки лимона.

«ЧЕРВОНА ІКРА» З МОРКВИ Й ОСЕЛЕДЦЯ

Інгредієнти: 2 оселедці, 2–3 варені морквини, 100 г вершкового масла, 1 плавлений сирок.

Приготування. Почистити оселедець, зняти шкірку і видалити всі кісточочки. Моркву зварити, охолодити, почистити від шкірки (чим більше моркви, тим насиченіший буде «корний» колір, але гостроти менше). Оселедець і моркву пропустити через м'ясорубку. Охолоджене масло та сирок натерти на крупній тертці. Ретельно вимішати усі подрібнені інгредієнти і поставити в холодильник мінімум на 2 години. Масити на хліб або крекер, прикрасити зеленню або фігурними шматочками моркви.

Тижневик «Газета Волинь».

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь»

Засновник: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ:
43016, Луцьк, вул. Ковельська, 2.

E-mail
volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Редакція залишає за собою право літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «— друкуються на правах реклами». За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.

Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Телефони редакції: 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Заступник головного редактора	Політики	Освіти і культури
БОРОХ Сергій Іванович 78-07-70	УЛЦЬКИЙ Василь Михайлович 78-38-94	КОВАЛЕНКО Оксана Анатоліївна 78-38-94
Головний бухгалтер	Економіки	Реклами
ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна 28-39-32	ЛІСОВА Алла Степанівна (244) 3-11-78	ВЛАШИНЕЦЬ Леся Степанівна 78-07-70 0971552622
Відповідальний секретар	Інформації	Приватних оголошень
ХАРЧУК Олена Андріївна 28-39-32	КРАВЧУК Ірина Олександрівна 78-38-94	ТИМОШУК Руслана Борисівна 28-39-32
Літературні редактори	Відділ інтернет-новин	Листів і зв'язків із читачами
МІСЮК Олена Миколаївна 28-39-32 БАНАДА Олеся Андріївна 78-38-94	КРИШТОФ Олег Степанович 78-38-94	ЧАПКО Любов Вікторівна 78-38-94

ТЗОВ «Газета «Волинь»
п/р UA8330529300002607000803281
КБ Приватбанк, МФО 305293, ЄДРПОУ
02471695

Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:
30000, 60306 (для читачів
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
97847 (для читачів
РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ),
61136 (для читачів ІНШИХ
ОБЛАСТЕЙ).

Реєстраційні номери:
ВЛ №518-251 П від 02.03.2018 р.,
КВ №22901-12801-ПР від 15.09.2017 р.,
РВ №690/243-П від 07.11.2017 р.

Відруковано: ТОВ «Поділля-Тер»,
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.:
(0352) 52-27-37, http://a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням.
Замовлення № 263.

Фотофакт

Фото із сайту voladm.gov.ua.

Фото – ТВ «Суспільне Луцьк».

«Святковий настрій зник після того, як зайшла в щойно відреставровані меморіальні будинки», – зазначила Оксана Важатко.

А в Сьомаках – рідкісний портрет поетеси

Він уже 52 роки прикрашає місцевий Будинок культури

Зображення поетеси (на фото), виконане олійними фарбами у повний ріст, у 1971 році намалював художник Анатолій Костенко. Він приїхав у Сьомаки Луцького району виготовити наочність для місцевого колгоспу, а оскільки господарство носило ім'я Лесі Українки, то намалював і її портрет. Тоді саме відзначали 100-літній ювілей поетеси.

Робота велика за розмірами і не вписувалася поруч зі стендами про соціалістичне змагання. Тож її розмістили в місцевому Будинку культури. Тепер вона є його гордістю.

«Картина виконана надзвичайно майстерно, видно почерк професіонала. Вдало підібрані фарби. Леся Українка ніби жива і хоче нам про щось дуже важливе розповісти. Велика подяка людям, які попри всі життєві бурі зуміли зберегти це мистецьке полотно», – заявив «Суспільному» голова Волинської обласної організації Національної спілки художників України Володимир Марчук. ■

Екзотика: у Лесиному домі можна і рибок розводити...

Фото з фейсбук-сторінки Оксани ВАЖАТКО.

Було б смішно, але, дивлячись на фото і відео з фейсбук-сторінки директорки Волинського краєзнавчого музею Оксани Важатко, плакати хочеться

Підвал недавно відреставрованою «Білого» будинку родини Косачів, що в селі Колодяжному на Ковельщині, регулярно підтоплює. 25 лютого, у день народження Лесі Українки, музейники поміряли рівень води – позначка сягнула 20 сантиметрів!

25 лютого позначка рівня води у підвалі сягнула 20 сантиметрів!

Відомо, що у 2021 році виконавець робіт облаштував 2 типи гідроізоляції. В обласній адміністрації, коментуючи ситуацію, заговорили про форс-мажор і про об'єктивну проблему з підтопленням усієї Ковельщини. ■

Се ля ві

Фотоколаж volyn.com.ua.

Єжи-Ян Пахльовський і Василь Цвіркунов – чоловіки, яким дарувала своє серце Ліна Костенко.

І кохання було під заборонаю

15 лютого 1947 року в СРСР вийшов Указ Президії Верховної Ради «Про заборону шлюбів між громадянами СРСР та іноземцями»

Ганна ЧЕРКАСЬКА, краєзнавець, учитель, журналіст

Цим документом одруження з іноземцями було заборонено, а укладені раніше шлюби визнавалися недійсними. Покарання за порушення указу – строк за сумнозвісною 58-ю статтею за «антирадянську агітацію», під якою мався на увазі сам факт укладення шлюбу, співжиття або роману з іноземцем. Бажання одружитися з іноземцем, змінити громадянство, відмовитися від радянського громадянства – все це розглядалося як зрада Батьківщині... При Хрущову за роман з іноземцем звільняли з роботи, перешкоджали новому працевлаштуванню і навіть висилали у віддалені райони країни як нероб. Самі ж шлюби розцінювалися як «зрада», засуджувалися в радянській пресі і на «зборах громадськості» за місцем роботи. Тільки через 20 років ми переживали той документ, коли дивилися «Варшавську мелодію» Леоніда Зоріна. Мені ж уявляється повоєнна Москва, будинок

Перший погляд пробудив шалене кохання, далі романтик моря «Пахльовський зняв білий плащ і постелив перед Ліною Костенко, щоб вона не замочила черевичків» у баюрі.

Олександра Довженка, біля якого молоді, невмовно гарні закохані: екстравагантна Ліна та красень-моряк Єжи. І лунають слова прощання: «Со кому до tego, ze my tak kochamy!», які підхоплює старомодний романс:

Поїзд із Варшави мчить крізь моє серце,
Сто доріг між нами, а печаль одна.
Іншого цілую, а бринить сльозами:
«Со кому до tego, ze my tak kochamy!»

Звуки, наче стукіт коліс поїзда, заколисують, а уява малює Ліну та Єжи... Обое побачили світ у 1930 році, вона свій перший вірш писала в окопі. Його мати і брат Марек загинули в Освенцимі, він опинився один в окупованому Кракові. Хлопчиком пішов у партизанський рух; сам створив загін, який боровся проти нацистів. Потім у їхньому житті була Москва, літінститут,

де вони разом училися. Геніальна поетеса з України та письменник-мариніст із Польщі. Заворожений музою Джозефа Конрада, Єжи-Ян Пахльовський – учень Костянтина Паустовського.

Перший погляд пробудив шалене кохання, далі романтик моря «Пахльовський зняв білий плащ і постелив перед Ліною Костенко, щоб вона не замочила черевичків» у баюрі. Безмежно талановита, світового рівня поетеса з України та польський письменник-мариніст були парою, дібраною на небі, але «со кому до tego, ze my tak kochamy!». Одруження, поява Оксани...

Коли настав час визначитися з Батьківщиною, кожен обрав свою.

Ліна Костенко присвятила Єжи-Яну Пахльовському вірш «Спогад», який композитор Володимир Верменич поклав на музику. Цю пісню виконували Валентина Купріна, Юлія Пашковська (дружина Тарапуньки).

Я люблю, коханий, Київ і Варшаву,
Але Батьківщина в кожного одна.
І минають роки, роки за роками...

«Со кому до tego, ze my tak kochamy!»

Єжи до кінця життя мешкав у Щецині, офіцер-письменник ходив у море, багато писав. Став класиком польської мариністичної прози. У роки воєнного стану брав участь у підпільному русі незалежних письменників. Помер 3 квітня 2012-го в Щецині. А вона – самодостатня, духовно суверенна Ліна з Україною в серці і мозку, відмовилася від звання Героя України, яке їй хотів дати Президент Віктор Ющенко – сказала: «Політичної біжухерії не ношу». Нелінійна Ліна була щаслива, кохана своїми чоловіками, нині – двічі вдова.

Крізь відстані
і здичавілі пущі,
крізь непробудні кам'яні пласти,
крізь болота й постелі загребуці
ідуть машини, коні й поїзди.
Лопата йде у загадки первісні.
Ракета зорі дальні перейма...

З душі у душу –
найкоротша відстань.
Чому ж так часто транспорту нема? ■

Увага, конкурс!**Що за божевільного «математика» заховали журналісти?**

Принцип нашої інтелектуальної вікторини нагадує «чорний ящик» із популярної гри «Що? Де? Коли?»

Грицько ГАРБУЗ

Тільки предмет чи зображення людини ми ховаємо в гарбуз (від початку повномасштабного вторгнення нелюдів-москалів наш добрий-предобрий гарбуз перетворився на грізний гранатобуз).

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-4» (2023)

Перше враження: наш «герой» зійшов із відомих усім народних прислів'їв і приказок про числа «3» і «7» (Я не про одну з улюблених Гарбузичих: «День гуляє, три слабий, а на п'ятий – вихідний»). Але якщо серйозно, то він нагадує божевільного математика. Цей «математик», коли менше його «одиниці», намагається штучно «додати», а коли більше – навпаки, «відняти». Хоча і сам колись поплатиться за таку свою «математику» своєю ж «формулою» від «козака», який, виявляється, володіє таємницею формули кохання, бо з першого погляду одна дівчина віддасть йому своє серце і подарує ще й меч і чарівний «м'ячик», щоб подолати ворога.

До речі, «дошка», на якій наш «математик» виконував «вправи», є і у вас дома. Її ми і заховали.

Що за предмет знаходиться у гранатобузі?

Відповідь треба надіслати до 10 березня (включно) тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 093 381 32 45, обов'язково вказати після слова-розгадки у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Байрактар» (Валерій Залужний, Житомирщина, Зв'ягель).

Більше про конкурс – його умови, який саме предмет ми заховали у 2-му турі і хто став його переможцем – шукайте на фейсбук-сторінці Грицька Гарбуза (за цим QR-кодом ви можете зайти на неї з будь-якої частини світу) або на сайті volyn.com.ua.

Смерть кровопивці путіну! ■

Усміхніться!**«Наравицця красти»**

Баба продає рибу на базарі і розказує сусідці новини

Віталій ЧЕПИНОГА

Польща дала чотири «Леопарди», ну це тітки перва партія, а з Германії ше їдуть...

Чоловік каже:

– Дивіться, бабо, кіт он у вас карася потяг!

– Та я бачила. То я спеціально так роблю, вроді не бачу. Йому наравицця красти... ■

Анекдоти

Порада для дівчат: коли не можете відкрити банку чи пляшку – увіть, що ви мозкало голову відкручуєте...

:)) :)) :))

Купи ділянку землі, гній, торф, насіння, добрива, засоби від шкідників, розсаду, інструменти, машину, бензин – і насолоджуйся БЕЗКОШТОВНИМИ овочами та фруктами з власної дачі!

:)) :)) :))

На вулиці у Львові питають у старшого чоловіка:

– Як краще потрапити в російське консульство?

Дідок, трохи поміркуювавши, відповідає:

– Мабуть, з гранатомета.

:)) :)) :))

– Чому європейські країни дружно закрили порти для російських кораблів?

– Бо ніхто не хотів, аби інші думали, що їхня країна є саме тим місцем, куди послали «руській карабль»!